

ÍTRÓTTUR

» Ein av fasinatiónum við hesum starvinum er at takla øgiligu kensluligu túrarnar í umklæðingarrúminum

viðari, sum eisini høvdu týdning fyri liðið og felagið.

Tað setur stór krøv til venjaran og felagið, um tað skal eydnast at varðveita sessin millum tey fremstu?

– Tí er tað so týdningarmikið, at vit samskifta verdugt og veruleikanært um, hvat vit miðja eftir, og hvussu vit skulu røkka málunum. Vit raðfesta hægst at ala okkara

egnu spælarar. Um tað skal eydnast, so er fyrsta treytin, at leiðslan í felagnum er skilagóð og støðug. Tað hevur hon verið øll árin, Vikingur hevur verið til. So er neyðugt at menna skipan at venja eftir og at fáa góðar venjarar. Tað er ein av uppgávnunum hjá mær. Eg brúki helmingin av arbeiðstíðini til besta liðið og hin helmingin til arbeiðið í felagnum. Vit hava pensum at venja í øllum aldursbólum, og vit hava einar 20-25 vaksnar venjarar til øll liðini. At samstarva við hesi er sera spennandi, og tað gevur stóran íblástur.

Upp og niður

Taðman kennast stórum munur á, tá ið tað gongur væl, og tá ið tað gongur minni væl?

– Tú hugsar um úrslitini, rokni eg við. Fyrst og fremst snýr tað seg um, at tú kanst liva við tær sjálvum. Tað vil siga, at tú veist, at tú hevur røkt uppgávuna sambært tínum virðum og málum. Grundsjónarmiðið er, at tú skalt tæna felagnum og yvirornaða málinum við liðnum. Harvið ber ikki til at laga seg til serlig krøv frá einstøkum spælarum. Tað snýr seg um heildina. Um tað eydnast, so ber til at fóta sær bæði í viðgongd og mótgongd.

Tú kennir tað á bæði spælarum og viðhaldsfólki, um tað gongur væl og minni væl?

– Vit ferðast í øllum kensluliga barometrinum. Ein av fasinatiónum við hesum starvinum er at takla øgiligu kensluligu túrarnar í umklæðingarrúminum. Vit vita allir, tá ið vit hava spælt yvir evni, og tá ið tað hevur gingið verri, enn vit høvdu roknað við. Sum venjari eigur tú ikki at lata teg ávirka av einstaka degnum og avrikinum, men heldur at hugsa longri og yvirornað. Um tú ikki megnar tað, so er hetta øgiliga strævið, men tað er torført og ber næstan ikki til!

Framtíðin

Jógvan Martin Olsen var í trý ár venjari í NSÍ. Nú er hann farin undir fimta árið í Víkingi.

Nær ætlar tú at skifta felag?

– Sum eg segði, so spøkir møguleikin at skifta bransju, tá ið karmarnir fyri arbeiðsárinum nú eru so nógv broyttir og í míni verð versnaðir. Tað verður sagt, at tað er ein treyt, at kappingarárið er longri, um vit skulu standa okkum betri í altjóða høpi, men eg eri bangin fyri, at avleiðingin av hesum heldur verður, at spælararnir gevast, tá ið teir verða familjumenn og framvegis eru í besta fót bóltaldri, og at heldur ikki venjararnir verða so drúgvir. Hetta er ein spurningur, sum vit kunnu diskutera nógv og leingi.

– So leingi, sum eg kenni motivatiónum og havi virðing fyri mær sjálvum og havi virðing fyri og kenni virðing í umhvørvinum, so er tað eingin trupulleiki at vera á einum og sama stað. Um hetta ikki er til staðar, so eigur tú sjálvur at finna hurðina.

Men er hetta ikki torført?

– Tú arbeiðir ógvuliga tætt saman við leiðslu og spælarum. Avbjóðingin er at varðveita javnvágina. Talan er ikki um vinalag, men um arbeiðsstøðu, og hon

skal varðveitast, bæði tá ið tað gongur væl, og tá ið tað gongur minni væl. Lykilin til at fáa tað at ganga upp er fyrst og fremst tilvitanin um týdningin av samskifti. Hjá mær, sum hjá so mongum øðrum, so fyllir arbeiðið ógvuliga nógv, men eg skal ikki klaga, hóast tað kennist øvugt at arbeiða, tá ið hini halda frí!